

## Платформа I

### Новітні інструменти фінансування корпоративного сектору

УДК 336.71

*Авраменко Д.П.,*

*магістрант,*

*ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

### **Стан банківської системи України та можливості кредитування малого і середнього бізнесу**

Запорукою сталого розвитку економіки будь-якої країни завжди є стабільний та розвинутий банківський сектор. Саме банки акумулюють значну частку ресурсів на грошовому ринку і спрямовують їх до реального сектору економіки, що надає можливість розширення бізнесу, поповнення обігових коштів та оновлення основних фондів.

Проте стан банківської системи України викликає стурбованість. В Україні за останні п'ять років було ліквідовано понад 90 банків з національним капіталом, що свідчить про необхідність відновлення довіри до банків та забезпечення стабільного стану банківської системи для стабільного розвитку економіки.

Наразі НБУ впроваджує безліч реорганізаційних змін як в системі банківського регулювання та нагляду, так і в законодавчих та нормативних актах. На жаль, іноді такі зміни не несуть позитивних змін, а навпаки здатні погіршити ситуацію. Прикладом такого негативного втручання можуть виступати такі дії регулятора як банкопад 2014-16 рр., надмірна девальвація національної грошової одиниці, подорожчання кредитних ресурсів через розмір облікової ставки та зменшення кредитування.

Саме перед ліквідацією значної кількості банків у 2014-16 рр. в НБУ були представлені рекомендації МВФ стосовно економічного сектору України та банківської системи загалом. У даних рекомендаціях було зазначено, що Україні слід переглянути свої дії стосовно кредитування та

фінансування проблемних кредитів. Також слід вилучити певну кількість банків в яких є велика кількість проблемних кредитів та які не дотримуються основних нормативів, що були встановлені регулятором.

Національний Банк України розпочав ліквідацію проблемних та фінансово нестабільних банківських установ досить швидко. Такі дії викликали велику хвилю паніки серед клієнтів та зрештою масовий відплив депозитів. Банки України зіткнулися з ще однією проблемою – швидка втрата ліквідності. Зрозумілим є той факт, що такі різкі рухи НБУ спровокували значну недовіру населення до банківської системи.

Згідно даних опитування, проведеного українською компанією «Inmild», лише 11 % респондентів зберігає у банках більшу частку власних заощаджень, 7 % – половину заощаджень, 49 % – лише незначну частку. Отже, третина (33 %) опитаних респондентів, що мають заощадження, не довіряє комерційним банкам та зберігає власні кошти поза ними [1]. За відсутності довіри до банків суб'єкти господарювання змушені зберігати частину ресурсів в готівковій формі або спрямовувати у тіньову сферу.

Крім того, більшість комерційних банків не хотіли наражати себе на ризик та з 2015 року призупиняли свої кредитні програми. Що стосується малого та середнього бізнесу, слід зазначити, що в Україні кредитування даного сегменту замає лише 10 % від загальної кількості наданих кредитів для юридичних осіб. У свою чергу в ЄС даний показник знаходиться на рівні 60% [2]. Різницю в даному випадку досить просто пояснити. По-перше, більшість малого та середнього бізнесу в Україні належить до тіньового сектору економіки, через занадто високі податки і саме тому не мають можливості отримувати кредитування. По-друге, при кредитуванні такого бізнесу банк звертає увагу на стабільність та кількість років існування організації - це може слугувати гарною ознакою для надання кредиту в майбутньому. В Україні малі та середні компанії відкриваються та закриваються досить часто, через високу конкуренцію та нестабільність в економічному просторі країни. Через це більшість корпоративного бізнесу

при кредитуванні мають необхідність звертатись до інших небанківських установ.

Ще однією проблемою кредитування малого та середнього сектору є неможливість адекватної оцінки кредитного ризику такого підприємства. Це відбувається через відсутність прозорої звітності та неможливості відстеження кредитної історії організації. Важливим також є визначення сторони, що має нести витрати оцінюючи даний типу ризику – сама організація чи банк.

Малі підприємства на відміну від великого бізнесу не мають достатньої кількості фінансування для звернення до аудиторських фірм задля оцінювання свого фінансового стану та можливості отримання кредиту. Тому дана необхідність полягає на сам банк та здійснюється за допомогою внутрішньо банківських методик. Це веде за собою досить великі витрати зі сторони банку, роблячи, в свою чергу, таких клієнтів не досить «привабливими» [3].

Говорячи про можливості кредитування малого та середнього бізнесу банками України слід пам'ятати про те, що за сьогоdnішніх умов даний сегмент підприємства та банки вкрай рідко знаходять спільну мову. І задля належної співпраці необхідно досягти компромісу завдяки якому малий бізнес матиме змогу отримати кредит на прийнятних умовах, а банк – повернути свої гроші разом з відсотками. На сьогодні банки України вже працюють за стандартами та правилами Європейського союзу. Саме тому з'являється необхідність відповідності корпоративного бізнесу до норм ЄС також.

#### **Список використаних джерел:**

1. Треть населения Украины не держит сбережения в коммерческих банках – исследование / Інформаційне агентство «Інтерфакс-Україна». 24.09.2016 – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://interfax.com.ua/news/economic/292257.html>

2. Охрименко А. Почему в Украине так плохо кредитуют малый и средний бизнес? – 18.07.2018 – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://112.ua/mnenie/pochemu-v-ukraine-tak-ploho-kredituyut-malyy-i-sredniy-biznes-454410.html>

3. Волкова Н. І, Свірідова К. Д., Аналіз проблем кредитування малого та середнього бізнесу в сучасних економічних умовах // Фінанси, облік, банки. – № 1 (22). – 2017. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <file:///C:/Users/ITShnikov.net/Downloads/5012-10068-1-SM.pdf>

**УДК 336.648**

*Аркуша Є.В.,*

*факультет фінансів, 4 курс*

*Науковий керівник – Мякишевська О.М.,*

*к.е.н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу*

*ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

### **ІСО як форма залучення інвестицій для бізнесу**

Продукти технології стали невід’ємною частиною повсякденного життя людини. Технологічні інновації інтегрувалися майже у всі сфери людської діяльності, не оминаючи фінансового сектору. Бурхливий розвиток інформаційних технологій і засобів комунікації протягом останнього десятиліття призвів до появи таких феноменів, як криптовалюти і цифрові фінансові активи на основі блокчейн-технологій. Найбільшої цікавості викликають нові методи, технології та інструменти фінансування бізнесу на основі продуктів цифрової економіки.

Як відомо, в реальному секторі економіки можна виділити два основні способи фінансування бізнесу – за рахунок власного або позикового капіталу. В цифровій економіці обидва традиційні, а також ряд альтернативних способів залучення фінансових ресурсів (венчурне